

Rigsdagstidende.

1853. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 111.

Femte Session.

36te Møde.

Fredagen den 25de November.

(Fortf.)

Rothe (fortf.): Blev saaledes den hele Sum af Creditbeviser paa den Maade omverlet ikke ved frivillige Obreenskomster, men ved at Folk fik deres Penge, og der siden blev udstedt Obligationer, som bleve solgte, saa var det fuldstændig det Samme, som om der var gjort et indenlandsk Laan, hvis Beløb benyttedes til at indfri Creditbeviser mod contant Betaling. Jeg skjønner nu ikke Andet, end at den ærede Finantsminister i det paagjældende Tilfælde, naar han fik den nu begjærede Bemyndigelse, kunde gjøre accurat det Samme, og det saadant altsaa ganske sammen med, at man havde bemyndiget ham til at optage et Laan af en saadan Udstrækning, som udfordredes for at foretage denne Convertering med Obligationer. Om det er hensigtsmæssigt eller ikke, derpaa skal jeg ikke videre indlade mig; jeg vil i den Henseende henholde mig til, hvad der er yttret af andre ærede Rigsdagsmænd. Jeg troer, at det i dette concrete Tilfælde ikke vilde være hensigtsmæssigt, og jeg skal blot til de Bemærkninger, der ere anførte, sige de saa Ord, at der neppe kan ventes en gunstigere Periode her i Landet for at faae afhændet større Landeierdomme. Da Godserne i denne Tid og i den nærmeste Fremtid forventelig komme til Salg, saa komme offentlige Instituter og en Mængde Godseiere i Besiddelse af en stor Mængde contante Penge; som de, saaledes som Erfaringen allerede har vist, ønske at anbringe paany i Landeierdomme, og der vil vanskelig indtræde en Periode, hvor Landeierdomme her i Landet ville blive søgte i en saadan Udstrækning af Folk, som have de fornødne

Capitaller for at kjøbe; Landeierdomme ville derfor i en meget lang Fremtid sandsynligvis ikke komme i en saadan Priis, som de rimeligvis ville staae i de nærmeste paafølgende Aar. Derfor forekommer der mig at være grundet Anledning til at søge at realisere disse Godser for at omlægge Gjælden; men jeg skal forøvrigt ikke forfølge denne Side af Sagen videre. Jeg har blot villet fremhæve det almindelige finantstielle Spørgsmaal, og, dersom man vil gaae ind paa en saadan Convertering af Gjælden som foreslaet, troer jeg ialfald, at den Form, som her er foreslaet, er uhenigtsmæssig, og Sagen burde i alle Tilfælde komme frem i et særskilt Lovforslag, hvor der da kunde blive Anledning til nærmere at drøfte Statens hele finantstielle Stilling, om der var Anledning til at stifte et saadant nyt Laan, hvad der ialfald for Dieblirket vistnok ikke vilde være nødvendigt.

Da jeg har Ordet, skal jeg blot med Hensyn til, hvad den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 2den Valgkreds (A. Hage) yttrede angaaende en Bemærkning, som skulde findes i Statsrevisionens Antegnelser til Regnskabet for 1851 til 1852 om Prolongationsgebyrerne, bemærke, at det, som der er nævnt, er taget ud af det trykte Statsregnskab, hvor det ogsaa kan eftersees. Den ærede Finantsminister har henviist til Ministeriets Besvarelser. Disse Besvarelser har jeg modtaget i disse Dage; de ere endnu ikke trykte, men ville om kort Tid blive Thinget forelagte, og man vil da deri finde, at der fra den ærede Ministers Side ved det paagjældende Punkt ikke er gjort nogen Indsigelse mod den fremsatte Bemærkning, og det maa altsaa antages, at den ærede Minister har fundet dem rigtige.

Finantsministeren: Hvad det sidste